

OVER DE SPREKERS

Mw. prof. A. van Grevenstein-Kruse (1947) studeerde onder meer aan het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium in Brussel, aan het Istituto Centrale per il Restauro in Rome en behaalde haar academische titel kunstgeschiedenis aan de Universiteit van Brussel. Begin jaren tachtig van vorige eeuw was zij werkzaam als hoofdrestaurator van het Frans Hals Museum in Haarlem.

In 1987 is Anne van Grevenstein een van de medeoprichters van de Stichting Restauratie Atelier Limburg. Vele jaren (tot januari 2009) heeft zij sturing, vorm en inhoud gegeven aan de ontwikkeling van dit restauratieatelier. Tot eind 2011 was zij als senior restaurateur verbonden aan de SRAL. Onder de leiding van Anne van Grevenstein is de SRAL uitgegroeid tot een van de grootste restauratie instellingen in Nederland. De SRAL restaureert voor tal van musea, lokale monumentendiensten in binnen- en buitenland. De postacademische SRAL restauratieopleiding is sinds 2005 ingebed in de masteropleiding Conservering en Restauratie van Cultureel Erfgoed aan de Universiteit van Amsterdam. Anne van Grevenstein was van eind 2007 tot december 2011 als hoogleraar Praktijk en Conservering en Restauratie verbonden aan deze opleiding. Zij is op dit moment adviseur van de Kerkfabriek St. Baafs in Gent voor de restauratie van het Lam Gods altaarstuk van de gebroeders van Eyck.

Anne van Grevenstein is een internationale bekendheid op het gebied van onderzoek, conservering en restauratie van cultureel erfgoed. Onder haar eindverantwoordelijkheid zijn een aantal zeer vooraanstaande (internationale) onderzoeks- en restauratieprojecten gerealiseerd. Zij was onder meer eindverantwoordelijke voor het onderzoeks- en restauratieproject van de Oranjezaal in Huis ten Bosch en van de galerij en rond de Burgerzaal in het Koninklijk Paleis in Amsterdam. Na veel diplomatiek onderhandelen werd in 2008 de restauratie van het portret van Keizerin Ci Xi van de Nederlandse schilder Hubert Vos in het Zomerpaleis in Beijing voltooid. Zij was verantwoordelijk voor de reconstructie van de kleuren van de schilderijen van Pierre Cuypers in het Rijksmuseum. Momenteel verricht zij restauratieonderzoek aan het eeuwenoude en wereldberoemde Lam Gods van Jan van Eyck in de Sint-Baafskathedraal in Gent.

Voor haar uitzonderlijke persoonlijke verdiensten op bovengenoemd terrein werd Anne van Grevenstein in 2002 benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. In september 2011 kreeg zij uit handen van de Koningin de Eremedaille voor Kunst en Wetenschap van de Huisorde van Oranje. In oktober 2012 ontving zij de Erepennin van de Provincie Limburg uit waardering voor haar uitzonderlijke verdiensten op het terrein van onderzoek, conservering en restauratie van cultureel erfgoed en de betekenis daarvan voor Limburg.

Dr. Fred Vogelzang (1961) studeerde geschiedenis en museologie in Utrecht en Leiden. Hij werkte zeven jaar als docent en onderzoeker bij de universitaire lerarenopleiding in Utrecht. In 1992 werd hij provinciaal historicus bij het Erfgoedhuis Utrecht. Als redacteur en auteur was hij betrokken bij vele publicaties op het gebied van lokale en regionale geschiedenis en ondersteunde hij historische verenigingen en lokale erfgoedorganisaties. Sinds 2008 is hij werkzaam als onderzoeker en wetenschappelijk medewerker bij NKS Kenniscentrum voor Kasteel en Buitenplaats en hoofdredacteur van het blad Kasteel&Buitenplaats.

Drs. Theo Oberndorff (1963) studeerde in 1988 cum laude af aan de Rijksuniversiteit Utrecht, vakgroep Middeleeuwse Geschiedenis. Hij studeerde eveneens aan de Universiteiten van Nijmegen en Münster. In de jaren 1989-1990 was hij werkzaam bij het Sociaal Historisch Centrum voor Limburg. Vervolgens van 1990-2006 bij de provincie Limburg als medewerker/projectleider van het Monumenten Inventarisatie en Selectie Project en als (senior) beleidsmedewerker cultureel erfgoed. Sedert 2006 is hij werkzaam bij Huis voor de Kunsten Limburg als consulent cultureel erfgoed.

Mw. Maaïke Teeuwen BA (1991) studeert kunstgeschiedenis aan de Universiteit Utrecht. Voor haar masterthese onderzocht ze voor de NKS het hergebruik van kastelen en buitenplaatsen als hotel-restaurant.

Over Kasteel d'Erp

Kasteel d'Erp, ook genaamd De Borch, gelegen binnen een omgrachting. Grotendeels bakstenen hoofdgebouw, XIV-XVIII, bestaande uit een hoofdvlugel en twee lagere zijvleugels aan weerskanten van een binnenpleintje, waarvan de vierde zijde wordt afgesloten door een iets uitspringende toren met, thans dichtgemetselde toegangspoort en mergelstenen bovenbouw; ingang thans in de zuidwest zijgevel, op de torenspits en de schilddaken der hoekpaviljoens van de hoofdvlugel in totaal vijf makelaars met windvaantjes, een met wapenschild.

Het kasteel is een rond 1200 gebouwde burcht. Het huidige kasteel werd in de 17e eeuw gebouwd. De burcht (de Borch) werd bewoond door Gerard van Baerle. Omstreeks 1400 werd het eerste kasteel op deze plek gebouwd. Een bewogen geschiedenis volgde met onder andere belegeringen door Willem van Oranje en zijn zoon Frederik Hendrik. Het kasteel dankt zijn naam (d'Erp) aan de familie van Erp, die het kasteel van 1787 tot 1962 bewoonde c.q. in bezit hadden. In 1974 werd het kasteel, dat toen eigendom was van de Gemeente Maasbree, volledig gerestaureerd. Momenteel is het privébezit en niet opengesteld voor bezoekers.

Over Kasteel De Raay

Kasteel de Raay is een uit de middeleeuwen daterend kasteel wat momenteel in gebruik is Hotel-Restaurant/Art-Center. Het is een vierkant witgeschilderd huis dat op middeleeuwse kelders staat. Het dak is in Zwitserse chaletstijl erop gezet rond 1875. De bijgebouwen en het kasteel zijn begin 2000 onder een glazen overkapping gebracht waarbij de muren van het kasteel goed zichtbaar zijn gebleven.

De eerst genoemde eigenaar (Van der Horst) komt pas in 1572 voor, maar het bestond al eerder. Het was al een erkend adellijk huis waarvoor een zetel in de Staten gereserveerd was. Via een dochter Catharina kwam het aan haar echtgenoot Hans Willem van Baexem. Hun zoon Caspar trouwt in 1661 met een Getrudis van Broeckhuysen. Vanwege grote schulden werd het verkocht en weer doorverkocht, waardoor het aan Conrard Emanuel van Baexem kwam, die in 1700 zijn zetel in de Staten innam. Zijn zoon Hendrik Leopold werd daarna de bezitter. In 1819 werd het aangekocht door H.F. Hermans. Via zijn dochter kwam het aan haar man, baron de Bossart. Het vererfde en werd in 1917 verkocht aan drie personen. Via doorverkopen en gebruik als vrouwenklooster werd het in 1999 aan een onroerend goed BV van een projectontwikkelaar verkocht voor haar huidige functie.